

Ændringsforslag nr. 18-21 i betænkningen og ændringsforslag nr. 26-28 uden for betænkningen
forkastedes uden afstemning.

§§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

»Hvorledes vil ministeren sikre, at Højesterets dom af 2. februar 1978 samt øvrige aftaler og påbud vedrørende Christiania efterleves, og sikre dette rekreative område for Københavns befolkning?«

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/10 91).

Formanden:

Vi er gået over til næste sag på dagsordenen, så må jeg bede de meget veltalende medlemmer, som forlader salen, om at tage veltalenheden med udenfor.

Begrundelse

Ole Donner (FP):

Når Fremskridtspartiet har rejst denne forespørgselsdebat vedrørende Christiania, er det ud fra et ønske om at få en klar markering fra forsvarsministeren af, hvorledes ministeren vil sikre, at Højesterets dom fra 2. februar 1978 samt øvrige aftaler og påbud vedrørende Christiania efterleves, så området kan blive en rekreativ oase for Københavns befolkning.

Der har nu været talt om denne sag i 20 år, og reelt er der intet sket. Allerede i 1975 vedtog Folketinget, at Christiania skulle ryddes, hvil-

ket skulle være sket senest 1. april 1976, men da datoen oprandt, demonstrerede 30.000 mennesker foran Christiansborg i solidaritet med Christiania, og så var der åbenbart en del politikere, der fik kolde fødder, for en rydning skete ikke. I 1977 besluttede landsretten så, at området skulle ryddes, men dommen blev anket og fik således opsættende virkning. I 1978 stadfæstede Højesteret landsrettens afgørelse, og så skulle man umiddelbart tro, at denne sag var ude af verden, men igen fik et flertal af politikere kolde fødder, og det hed sig, at området nu skulle lovliggøres.

Siden da har sagen jævnlige været rejst i Folketinget. Der er vedtaget lokalplaner, landsplandirektiver, rammeaftaler osv., men til trods herfor er der reelt intet sket. Christianiter bebod området akkurat som tidligere, og hver gang det offentlige er kommet med krav, er man blevet mødt med udenomssnak og alle mulige forsøg på at trække sagen i langdrag. Den tilstand må nu høre op. Ministeren må i dag uden omsvøb tilkendegive, hvorledes ministeren vil sikre, at højesteretsdommen fra 1978 bliver efterlevet, for det kan ikke være meningen, at en selvbestaltet gruppe aktivister i nu over 20 år skal have held til at holde området uden for enhver form for lov og ret.

For Fremskridtspartiet er sagen helt klar: Christiania skal ikke lovliggøres, Christiania skal ganske enkelt ryddes. Det nytter ikke at bortforklare sagens rette sammenhæng, der er, at en flok slumstormere den 26. september 1971 ulovligt tiltvang sig adgang til Bådsmandsstrædes Kaserne og udråbte området til fristad. Allerede tre måneder senere var der cirka 500 beboere på stedet. Der var altså fra begyndelsen tale om klare ulovligheder, som man ikke kan tale sig fra, men som sagsforløbet er skredet frem, må det desværre betragtes som en kendsgerning, at blot der er tilstrækkelig mange om at begå en forbrydelse, får et flertal af Folketingets medlemmer straks nervøse trækninger ved tanken om, hvad der egentlig kan ske, hvis man rydder området.

I et retssamfund kan det naturligvis ikke toleres, at der er sådanne tilstande, og derfor ønsker Fremskridtspartiet området ryddet, således at højesteretsdommen bliver efterlevet.

Besvarelse

Forsvarsministeren (Enggaard):